



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. Č.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Rumplíkem
sídlem Dlouhá 300, 763 21 Slavičín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2020, č. j. KUZZL-29090/2020, ve věci
přestupku**

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2020, č. j. KUZZL-29090/2020, **se zrušuje**
a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč
do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Zdeňka Rumplíka, advokáta se
sídlem Dlouhá 300, 763 21 Slavičín.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu V. M. (dále jen „městský úřad“) ze dne 2. 4. 2020, č. j. MeUVM 0288717/2020, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce se měl přestupku dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla RZ X (dále jen „vozidlo“) v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 26. 8. 2019 v 18.56 h ve V. ulici poblíž proluky na ulici P. ve V. M. řidič vozidla překročil nejvyšší Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h o 12 km/h (po odečtu odchylky). Řidič tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Městský úřad žalobci uložil za přestupek provozovatele pokutu 1 700 Kč.

3. **Žalobce v žalobě** namítal, že městský úřad neučinil nezbytné kroky ke zjištění řidiče vozidla a zahájil řízení a vydal rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla předčasně. Žalobce městskému úřadu sdělil údaje o řidiči vozidla v době spáchání přestupku a doložil kupní smlouvu o prodeji vozidla tomuto řidiči, ale nepřiložil k žádosti potřebné doklady. Žalobce požádal o zápis nového vlastníka v registru silničních vozidel, což doložil protokolem městského úřadu o ústním jednání ze dne 14. 8. 2019. Městský úřad se měl pokusit označeného řidiče znovu předvolat nebo mu uložit pokutu. Jeden pokus o doručení předvolání řidiči nestačí. Další vadou bylo, že městský úřad vydal příkaz stejný den jako usnesení o odložení věci přestupku řidiče.
4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že provozovatel vozidla určenou částku 600 Kč nezaplatil, doložil kupní smlouvu o prodeji vozidla uzavřenou asi týden před spácháním přestupku a označil řidiče, kterému městský úřad zaslal výzvu k podání vysvětlení na adresu na ohlašovně městské části O. – S. Označený řidič je nekontaktní, trvale hlášen na radnici a výzvu k podání vysvětlení si nevyzvedl. Městskému úřadu se nepodařilo zjistit, kdo v době spáchání přestupku vozidlo řídil. Městský úřad neměl jinou možnost, než věc přestupku řidiče odložit a zahájit řízení o přestupku provozovatele vozidla. Žalobní námitky jsou shodné s odvolacími, proto žalovaný odkázal na rozhodnutí o odvolání. Není pravda, že žalobce sdělil dostatek údajů o řidiči vozidla v době spáchání přestupku. Sdělil jen, komu vozidlo prodal. Označený řidič vozidlo řídit nemusel. K žádosti o přepis vozidla v registru žalobce nedoložil potřebné doklady. Proto městský úřad toto řízení zastavil. Předvolávat označeného řidiče opětovně nebo mu udělit pokutu by nemělo smysl, protože by zřejmě poštu na adrese radnice opět nepřebíral.
5. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám ověřil **ze správního spisu**, že na fotografii není vidět podobizna řidiče. Žalobce označil na výzvu městského úřadu k zaplacení určené částky nebo k podání vysvětlení jako řidiče v době spáchání přestupku pana S. P. a doložil smlouvu o prodeji vozidla ze dne 18. 7. 2019. Označenému řidiči se nepodařilo výzvu k podání vysvětlení doručit. Písemnost se vrátila jako nedoručená s označením důvodu: „nemá schránku“. Z výpisu z registru obyvatel z 16. 10. 2019 se podává, že adresou místa pobytu je adresa Úřadu městského obvodu O. – S., B. 69/48 v O. Městský úřad usnesením ze dne 22. 1. 2020 odložil věc přestupku nezjištěného řidiče podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), protože se městskému úřadu nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Nato městský úřad 22. 1. 2020 vydal příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Po jeho zrušení podáním odporu provedl dokazování listinami ve správním spise a vydal rozhodnutí o přestupku.
7. Podle protokolu Městského úřadu V. K. o ústním jednání dne 14. 8. 2019 žalobce požádal o zápis změny vlastníka vozidla, ale nedoložil potřebné podklady. Žalobce k tomu uvedl, že vozidlo prodal, předal kupujícímu S. P. osvědčení o registraci vozidla, technický průkaz a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

zelenou kartu o pojištění. Kupující se zavázal k provedení evidenční kontroly a k následnému přepisu. Proto mu žalobce 18. 7. 2019 dal ověřenou plnou moc. Žalobce přepis urgoval, kupující ho neprovedl a pak přestal reagovat na telefonický kontakt.

8. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 2. 4. 2020 uvedl, že označený řidič S. P. nesdělil na výzvu skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku a městský úřad tak nemohl řidiče spolehlivě zjistit.
9. **Žalobce v odvolání** uvedl námitky shodné s žalobními a dále, že nemá žádné možnosti, jak kupujícího přimět k přepisu vozidla, který jezdí vozidlem bez pojištění, porušuje zákony a je mu to tolerováno. Žalobce chodí po úřadech a poštách a má deprese, kdy opět dorazí nějaká pokuta. Žalobce městskému úřadu doložil usnesení Městského úřadu V. K. ze dne 3. 9. 2019 o zastavení řízení o žádosti o přepis vozidla. Městský úřad V. K. podle odůvodnění zaslal S. P. výzvu k vyjádření a poskytnutí součinnosti, ale ten nereagoval.
10. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** zopakoval, že označený řidič výzvu k podání vysvětlení na adrese ohlašovny nepřevzal a městskému úřadu se nepodařilo výzvu fakticky doručit (nedostala se objektivně do dispoziční sféry označeného řidiče). Označený řidič městský úřad nekontaktoval. Přestupek byl zjištěn automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy. Městský úřad neměl možností žádným způsobem zjistit, kdo řídil vozidlo v době spáchání přestupku a musel věc přestupku řidiče odložit a zahájit řízení o přestupku provozovatele vozidla. Žalobce se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil. Skutečnost, že S. P. vozidlo koupil, neznamená, že vozidlo řídil v době spáchání přestupku. Provozovatelem vozidla je osoba zapsaná v registru silničních vozidel. Aby se žalobce vyhnul odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla, musel by se postarat, aby po prodeji vozidla došlo k přepisu na nového vlastníka, a nejen udělit plnou moc a předat vozidlo a doklady. Žalovaný neshledal žádné liberační důvody podle § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu. Na žádost žalobce o přepis vozidla, nedoloženou potřebnými doklady, je třeba hledět, jako by nebyla podána. Žalobce měl být obezřetnější.
11. Podle správního spisu Městský úřad V. M. **oznámil** 13. 5. 2020 Městskému úřadu V. K. podezření o spáchání přestupku žalobcem a označeným řidičem S. P., a to podle § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. Trvajícím přestupkem měl spočívat v nepodání žádosti o zápis změny vlastníka vozidla.
12. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud shledal opodstatněnou námitku, že správní orgán neučinil dostatek nezbytných kroků, aby zjistil řidiče vozidla v době spáchání přestupku.
14. Správní soudy se k otázkám nezbytných kroků opakovaně vyjádřily a dospěly k následujícím závěrům.
15. Správní orgán při první obtíži s doručováním nemůže zanechat dalších kroků a je třeba, aby hledal jinou adresu označeného řidiče a znovu ho předvolal. Nestačí předvolat označeného řidiče pouze jedenkrát, když vůbec nereaguje a je třeba učinit další, smysluplné kroky k nalezení řidiče vozidla v době spáchání přestupku [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 346/2018-22, zejména bod 14, nebo ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018-21, bod 24 a násl. nebo ze dne 26. 5. 2020, č. j. 10 As 315/2018-32, zejména bod 19, nebo ze dne 25. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2018-27 či ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

dne 5. 11. 2021, č. j. 5 As 353/2020-26, kde šlo o stejnou situaci jako v posuzovaném případě].

16. Judikatura správních soudů upřesnila, že zásadně nelze předvolaného k podání vysvětlení předvést, ledaže nastanou výjimečné okolnosti; přitom správní orgán musí šetřit základní práva dotčených osob a nemůže je nutit k sebeobviňování; nejdříve je namístě další krok ke zjištění adresy nebo kontaktu na označeného řidiče či výslech žalobce coby provozovatele vozidla jako svědka v řízení o přestupku označeného řidiče (rozsudek NSS č. j. 9 As 260/2018-21, bod 26 nebo rozsudek NSS č. j. 10 As 315/2018-32, bod 17).
17. Při úvahách o nezbytných krocích a označení řidiče provozovatelem vozidla je také třeba odlišovat případy, které prokazatelně naplňují znaky obstrukčního jednání ze strany provozovatele vozidla a/nebo zneužití práva (např. rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2017, č. j. 3 As 61/2016-44).
18. Těmito skutečnostmi se napadená rozhodnutí městského úřadu a žalovaného vůbec nezabývala a jejich úvahy k otázce nezbytných kroků ke zjištění řidiče vozidla jakožto pachatele přestupku nebyly v souladu s citovanou judikaturou NSS, stejně jako byla nedostatečná předcházející skutková zjištění k této otázce. Odložení věci přestupku řidiče bylo proto předčasné.
19. Nedůvodná je námitka, že městský úřad nemohl vydat ve stejný den usnesení o odložení věci přestupku řidiče a hned poté příkaz ve věci přestupku provozovatele vozidla. Takovému postupu nebrání žádné ustanovení zákona. Naopak postup je v souladu se zásadou rychlosti.
20. Pokud jde o liberační důvod spočívající v tom, že žalobce podal žádost o změnu vlastníka v registru silničních vozidel, nemohla být ani naplněna objektivní odpovědnost žalobce, protože městský úřad neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2021, č. j. 5 As 353/2020-26, bod 24).
21. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
22. V řízení o žalobě byl žalobce zastoupený advokátem. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 1 428 Kč. Soud přiznal úspěšnému žalobci dále náhradu zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám advokáta náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Olomouc 31. prosince 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.